

תולדותיו

(ערוכות בידי עצמו)

נולד בשיקגו, מדינת אילינוי, בארצות-הברית של אמריקה, ביום י"א במנחם-
אב תרס"ה (12 באוגוסט, 1905). אביו, הסופר והמורה, אהרן (ליב) גרוסמן,
היתווה קו לחינוכו העברי המלא ולא סר ממנו, ושפת-הבית היתה עברית בכל.
את נטייתו לכתיבה גילה בגיל רך מאד, וכדי לעודדו הוציא אביו שני קונטרסים —
"מפי עולל" (למלאות לו עשר שנים) ו"אבים" (בהגיעו למצוות). הוא הנהו הסופר
העברי הראשון — וכן היחידי כיום — יליד אמריקה.

חינוכו הוא אקדמי; סיים את האוניברסיטה של ניו-יורק במחלקה למדעי-הרוח,
בה התמחה בשני מקצועות ראשיים — ספרות ופדגוגיה.

את עבודתו הספרותית התחיל בגיל צעיר; בשנת תרפ"א (1921) נתפרסמו
ב"הדואר" היומי, שהופיע אז בניו-יורק, רשימות בלטרסטיקות שלו, ומאז הריהו
מפרסם שירים, סיפורים, מסות ספרותיות ודבריי-ביקורת בחשובות שבאכסניות
הספרותיות שלנו (ר' להלן).

באמריקה עסק בהוראה (בבית-הספר הגבוה "הרצליה", בבית-המדרש למורים
"תרבות" ועוד) וכן גם בספרות; ובקיץ של שנת תרפ"ט (1929) הזמין אותו
ד"ר בן-ציון מוסינזון לבוא לארץ לשמש מורה לשפה ולספרות האנגלית בגימנסיה
העברית "הרצליה". מאז עלתו עם רעייתו ובנו בכורו (נועם ז"ל), בראשית שנת
תר"ץ (1929), הוא יושב בארץ ועוסק בחינוך ובספרות. במשך תקופה זו יצא
כמה פעמים בשליחות-תרבות שונות:

- ספטמבר 1945 — בשליחות פדגוגית מטעם הגימנסיה "הרצליה" (יחד עם
ד"ר ב. בן-יהודה) לשם ביקור בבתי-ספר בארצות-הברית;
יוני 1947 — כצירו של המרכז העברי של קלוב פא"ן בישראל לקונגרס
פא"ן הבין-לאומי בציריך (שווייץ);
אוגוסט 1949 — כצירו של המרכז העברי של קלוב פא"ן בישראל לקונגרס
פא"ן הבין-לאומי בוויניציה (איטליה);
מרץ 1951 — בשליחות הסוכנות היהודית ועל דעת משרד-החוץ של
מדינת ישראל לאוסטרליה לשורת הרצאות על ישראל
ותרבותה;

תולדותיו

אוגוסט 1951 — ייצג את משרד החינוך והתרבות של מדינת ישראל בוועידת
שקספיר (של חוקרי שקספיר ומתרגמיו) — בסטרטפורד
על נהר אבון שבאנגליה;

יוני 1953 — כצירו של המרכז העברי של קלוב פא"ן בישראל לקונגרס
פא"ן הבין-לאומי בדובלין (אירלנדיה).

ביום כ"ג באדר א' תש"ח (4 במרץ 1948) נפל בנו-בכורו נעם, מפקד פלוגת ה"ז,
עלייד עטרות שבהרי יהודה. (נעם היה סטודנט בשנה השלישית של האוניברסיטה
העברית בירושלים במחלקה למדעי-הרוח; חבר ההגנה מנעוריו; מראשוני הלוחמים
במלחמת-הקוממיות). מאורע זה השאיר את רישומו על הבית, והוא ניכר ביצירתו
של האב. כשנה אחרי נפול הבן שינתה המשפחה את שמה מ"גרוסמן" ל"אבינועם".
אחרי עשרים שנות הוראה בגימנסיה "הרצליה" חלה הפסקה של שנה אחת,
כשראשה-הממשלה הראשון, ד. בן-גוריון, ביקש את שיחרורו והזמינו לכנס ולערוך
את עזבונו הספרותי-האמנותי של גיבורי-ישראל שנפלו במלחמת-הקוממיות.
במשך שנה תמימה עסק בעבודה זו ובשנת תשי"ב הופיע הספר בהוצאת ממשלת
ישראל (משרד הבטחון) — "גוילי-אש". כתום שנת-העריכה הזומן כמפקח על
לימודי האנגלית במשרד החינוך והתרבות של מדינת ישראל, ובשנת 1951
נתמנה מפקח-מרכז. בקיץ של שנת 1952, אחרי הופעת "גוילי-אש", הזומן
עלידי משרד הבטחון כעורך המפעלים הספרותיים במחלקה להנצחת החייל (משרד
הבטחון). במשרה זו הוא מכהן כיום. עורך הקובץ "בהתייחד עם" המוקדש ליום
הזכרון תשי"ד.

בין עבודותיו הציבוריות: מזכיר המרכז העברי של קלוב פא"ן בישראל; יושב-
ראש המועצה הציבורית של "קול ציון לגולה"; חבר המועצה הציבורית להנצחת
החייל (לפי מינויו של ראש-הממשלה); חבר הוועד המרכזי של אגודת הסופרים
בישראל.